ACTIVITATEA *din* SPORTURILOR TEHNICO-APLICATIVE

TINERETULUI — PORȚI LARG DESCHISE SPRE AVIAȚIA SPORTIVĂ

Dialog cu comandantul Aeroclubului Central Român, colonel Nicolae Făgădaru

În aviația sportivă domnește în aceste zile efervescența pregătirilor pentru a ieși în întîmpinarea primăverii. Hangarele aerodroamelor își deschid porțile, iar la Aeroclubul Central Român se elaborează măsuri pentru lărgirea posibilităților de cuprindere în activitate a unui număr cît mai mare de tineri, la planorism și zborul cu motor, la salturile cu parașuta și la aeronave. Pentru a afla amănunte privind noul sezon aviatic, am solicitat un interviu comandantului Aeroclubului Central Român, colonel Nicolae Făgădaru.

— Am dori, tovarășe comandant, în discuția noastră legată de o seamă de probleme ale vieții sportive, să vă exprimați opinia nu numai în calitatea pe care o aveți, ci și ca zburător, care v-ați petrecut mii de ore din viața la bordul planorului și avionului. Se împlinește un an de cînd sînteți la conducerea Aeroclubului Central. Cum au fost realizate sarcinile pe care vi le-ați propus pentru anul 1973? Personal, sînteți mulțumit de rezultatele obținute?

— Vreau să precizez că întreaga activitate aviatică din anul care a trecut s-a desfășurat sub semnul puternicului entuziasm imprimat mișcării sportive din țara noastră de către Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie 1973. Traducerea în viață a prevederilor acestui prețios program a constituit și pentru noi preocuparea de căpetenie. De aceea, sarcinile pe care ni le-am propus au avut alte dimensiuni față de cele din anii trecuți, iar rezultatele obținute trebuie apreciate în raport cu actualele cerințe. Prin eforturile sporite depuse de întregul personal din aviația sportivă au fost realizate o seamă de rezultate valoroase. Am putea da și cîteva cifre: 9 200 de ore de zbor la planorism, 4 500 la zborul cu motor, peste 15 000 de salturi cu parașuta, 19 recorduri naționale stabilite la parașutism și altele. Important mi se pare și faptul că am atras mai mulți tineri în această pregătire sportivă tehnico-aplicativă, că am reușit să creăm un climat care ne dă garanția că vom putea răspunde în viitor mai bine sarcinilor sporite ce ne stau în față. Dacă personal sînt mulțumit de rezultatele obținute? Sper să fiu mulțumit în viitor. Încă nu am reușit să folosim integral prețioasa înzestrare tehnică de care dispunem, și acest lucru mă doare cel mai mult.

— Care este, după părerea dumneavoastră, principala cauză?

— Cauze sînt mai multe. Principala ar fi aceea că nu avem încă posibilități necesare organizării unor cursuri de practicare a aviației sportive cu regim de internat. De asemenea, nu primim suficient sprijin din partea organizațiilor care au sarcini în procesul de pregătire multilaterală și educare tehnică a tinerei generații. Mă refer la unele organizații U.T.C., de sindicat, la unele consilii pentru educație fizică și sport, ca și la unele consilii populare. Rezultatele ar fi fost mult mai bune dacă peste tot am fi primit sprijin din partea organelor locale, așa cum s-a întîmplat la Ploiești, la Brașov, la Baia Mare.

— Știm că în prezent posibilitățile de cuprindere a tineretului în practicarea sporturilor aviatice sînt limitate. Cum vedeți soluționarea acestei probleme în viitor?

— Este adevărat că nu poți primi la zbor decît atîția sportivi cît îți permite baza tehnică de care dispui — planoare, avioane, parașute, personal de specialitate. Convingerea mea este, însă, că în viitor aviația sportivă poate și trebuie să devină un sport de masă. Să luăm, de pildă, planorismul. La noi s-a aplicat, de o bună bucată de vreme, o orientare greșită: furați de ideea modernizării, s-a alcătuit un parc de aparate numai de înaltă performanță, foarte scumpe, care prin pretențiile ce le ridică în exploatare nu au putut fi folosite mai intens. Mulți dintre aviatorii care să răspundă de această muncă au uitat că ei au învățat să zboare — și încă foarte bine — pe planoare simple, ușoare, pe un petec de teren, sau trași cu sandoul pe o mică pantă de deal, planoare care au adunat în jurul lor sute și sute de tineri. Da, avem nevoie și de aparate de performanță, dar cred că trebuie să ne întoarcem și să construim niște ICAR-uri, niște „Pionier"-uri să scoatem copiii la cîmp, la aer, la sport, să-i învățăm să îndrăgească tehnica. În multe țări, asemenea aparate sînt realizate chiar în cadrul cluburilor de aviație, de către constructori amatori.

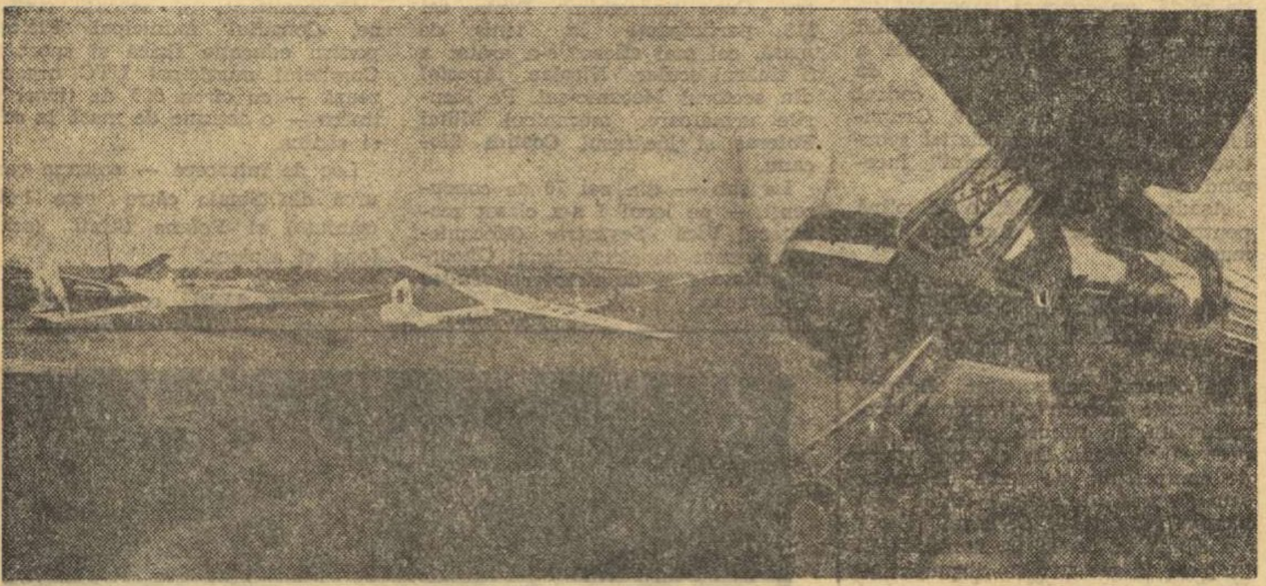
Ca zburător, visez ca în fiecare oraș mai mare să existe un aeroclub, să ființeze cercuri de iubitori ai aviației. Eu sper să văd acest vis împlinit.

Și la parașutism vom lărgi baza de masă, prin reactivarea intensă a turnurilor de parașutism, prin înființarea unor secții de parașutism în majoritatea județelor țării.

— Cum apreciați propaganda care se face în prezent aviației sportive?

— Cu totul insuficientă. Intensificarea muncii de propagandă pentru aviație nu este un lucru prea greu de realizat. Aparatele de zburat, zborul în sine au pasionat dintotdeauna, au înflăcărat inimile tinerilor de la cea mai fragedă vîrstă. Cu atît mai mult azi, cînd aviația a atins dimensiuni impresionante. Dar pentru a o iubi trebuie să o facem cunoscută: prin conferințe, prin presă dar mai ales „pe viu", la aerodrom. Noi am inițiat o seamă de măsuri în acest sens. Vrem să lărgim Comisia centrală pentru propagandă și educare aeronautică a tineretului, cuprinzînd în ea un mare număr de activiști voluntari, aviatori civili și militari cunoscuți, foști aviatori, oameni legați cu tot sufletul de acest sport. La fel vom proceda și cu comisiile județene. Vom folosi mai mult aeromodelismul, demonstrațiile publice pentru atragerea tineretului spre aviație, precum și o seamă de alte mijloace.

Viorel TONCEANU

Zi de zbor la Aeroclubul „Moldova" Iași. Foto: L. STRATULAT

SUCCESELE RADIOAMATORILOR ARGEȘENI, URMARE A BUNEI ORGANIZĂRI

La vestea că sediul radioclubului lor, aflat pînă nu de mult în centrul Piteștiului, va trebui să se instaleze într-o clădire veche, situată la marginea orașului, radioamatorii din acest oraș au crezut că activitatea lor va scădea. Dar, curînd, ei și-au schimbat părerea, întrucît clădirea respectivă a căpătat o înfățișare de nerecunoscut. Încăperile au devenit ceea ce ei doreau de mult: un radioclub modern, o adevărată școală a tehnicii. Depărtarea de centru n-a mai constituit un inconvenient. Radioamatorii vin „în casa lor" cu plăcere și găsesc tot ceea ce le trebuie.

Mihai Șerbănoiu — *YO7VO, operatorul șef al stației radioclubului județean Argeș*

Comisia județeană de radioamatorism condusă de tovarășul Vasile Onisimov — YO7GD și șeful radioclubului Mihai Șerbănoiu — YO7VO, avînd sprijinul unanim al radioamatorilor, au amenajat, în scurt timp, o sală pentru cursuri, un laborator, un atelier mecanic, biroul QSL, și stația colectivă YO7KFA. Antenele, trei la număr, susținute pe piloni metalici de peste 30 m înălțime, atrag atenția trecătorilor care au aflat astfel că acolo, pe colină, la liziera pădurii Trivale se află Clubul radioamatorilor argeșeni.

„Lampa arde continuu" obișnuiesc să spună radioamatorii. Ei dispun în prezent de 40 de stații de emisie, răspîndite în cîteva centre din județ. De la acestea pornesc zilnic sute de mesaje, iar multe altele sînt recepționate, de cele 150 stații de recepție.

Comisia județeană a organizat mai multe cursuri de inițiere. La cursul de la Radioclub majoritatea elevilor recepționează cu ușurință în telegrafie 30 semnale Morse pe minut. La Colibași, radioamatorul Ion Duțu — YO7BBF, economist la Uzina de autoturisme, avînd colaborator apropiat pe soția sa, și ea radioamatoare de emisie, au pus bazele unui curs de radioamatori pentru tinerii salariați din uzină. Stația sa personală, de emisie-recepție, foarte frumos realizată, va servi drept exemplu.

La Cîmpulung sînt 7 stații de emisie și 23 de recepție. Acestora li se vor mai adăoga în curînd două de emisie și 9 de recepție. Stația colectivă YO7KFC, condusă de operatorii P. Rădulescu și I. Constantinescu, împreună cu Marius Toader, desfășoară o activitate deosebită.

În planul de muncă al comisiei, un obiectiv principal îl constituie „răspîndirea radioamatorismului în cît mai multe comune și sate". Pentru ducerea la îndeplinire a acestei sarcini se prevede ca toți profesorii care conduc cercurile de radio să fie pregătiți în vederea trecerii cu succes a examenului pentru obținerea autorizației de radioamatorism. În cîteva localități acest lucru s-a realizat; de exemplu Ilie Savu — YO7AWU în comuna Slobozia, Petre Duminecă — YO7ANT în comuna Merișani și Augustin Preoteasa YO7AQE în comuna Vedea.

În competițiile de „vînătoare de vulpi" care vor avea loc anul acesta, radioamatorii argeșeni doresc să se prezinte cît mai bine. Acest lucru este posibil, întrucît pădurea Trivale, aflată la cîțiva pași de radioclub, oferă condiții excelente pentru antrenamente. De asemenea, ei se pregătesc și pentru concursurile pe unde ultrascurte, în care scop se vor deplasa cu echipe pe vîrful Roșu și vîrful Păpușa. Obiectivul lor este ca medaliei de bronz, cucerită în 1972, și celei de argint, din 1973, să li adauge anul acesta una de aur.

Mai slab stau, însă, lucrurile în ce privește participarea la concursurile pe unde scurte. Mulți dintre membrii radioclubului... strălucesc prin absență, motivînd că nu au stațiile bine puse la punct. Analizînd această stare de lucruri, comisia județeană, a stabilit ca fiecare radioamator să aibă o participare activă la cel puțin un concurs intern pe unde scurte. Evident, mai există și greutăți obiective. În primul rînd lipsa unor materiale. Este de dorit ca, în această privință, comisia județeană să aibă un sprijin mai substanțial din partea Federației de specialitate.

„Ar fi bine — ne-a declarat președintele comisiei — dacă vreuna din întreprinderile cu profil electronic ar construi receptoare și pentru benzile radioamatorilor. Ar fi o măsură binevenită, care ar duce la sporirea simțitoare a numărului radioamatorilor de recepție".

Propunerea este interesantă și merită să fie studiată de forurile competente. Pentru că cine a urcat pe prima treaptă a radioamatorismului (de receptor) va păși fără îndoială și pe celelalte trepte ale măiestriei radioamatoricești.

Niculae POPESCU

ÎN SALINA DE LA SLĂNIC

FINALA CAMPIONATULUI DE MICROMODELE

Seria concursurilor din calendarul sportiv al modelismului a fost inaugurată la... 120 m sub pămînt. În „Palatul de cristal" al salinei Slănic—Prahova au fost aprinse, din nou, toate proiectoarele; peste 40 de sportivi s-au întîlnit aici, la finala campionatului republican de micromodele.

Deși este vorba de un sport în care „mașinile zburătoare" sînt un fel de fluturi diafani, care nu cîntăresc mai mult de un gram, întrecerile se anunțau deosebit de dîrze. Aceasta din două motive. Printre concurenți se află numeroși constructori de mare prestigiu în lumea micromodelismului și, în al doilea rînd, concomitent cu titlurile de campioni — la seniori și juniori — a fost pus în joc și trofeul „Cupa Mureșului" pe echipe, aflat la la a IV-a ediție. Pentru clasamentul campionatului sînt luate în considerație cele mai bune două starturi din șase, iar pentru Cupă, lansările 1,3 și 6.

Prima lansare a adus surprize plăcute dar și cîteva necazuri. Aurel Moraru de la Voința Tg. Mureș a realizat 31 minute, urmat de Gh. Sora (Politehnica Buc.), cu 28 min. și alți șase concurenți cu peste 20 min., ceea ce, pentru început, este destul de mult. Cîteva modele însă s-au lipit de pereți; în plus am asistat și la o coliziune rar întîlnită.

În startul doi, Eugen Holtier (Politehnica Buc.) campionul de anul trecut a realizat 32:49, dar Moraru a realizat, de data aceasta, și mai mult — 34:33. Pe echipe, după două lansări, conduc concurenții din Tg. Mureș urmați de studenții bucureșteni și sportivii din Galați. Întrecerile continuă.

V. T

NOI RECORDURI MONDIALE

Federația Aeronautică Internațională a omologat de curind citeva noi recorduri mondiale în domeniul modelismului. Faptul demonstrează o dată în plus că acest sport pentru toate vîrstele se află în plină ascensiune.

• La rachetomodele, în proba de altitudine, rachete cu două încărcături, sportivul cehoslovac **Ivan Ivanco** a atins o înălțime de 775 m. Performanța a fost realizată în cadrul unui concurs care a avut loc la Vrchlaby. În aceeași competiție, colegul său de echipă Iosef Cerny a stabilit un nou record mondial — omologat și el de către F.A.I. — în categoria rachetomodelelor machete, clasa 10 N.s., cu performanța de 481 m. altitudine.

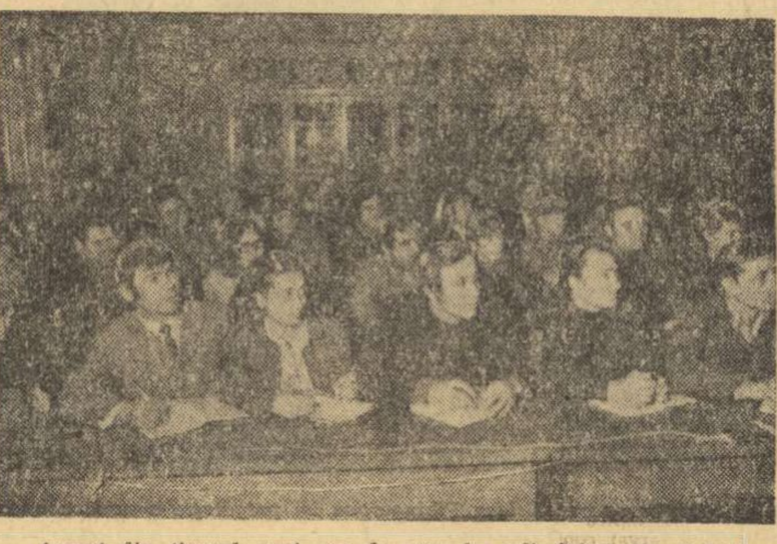
• În cadrul unui concurs de aeromodele desfășurat la Kazan (U.R.S.S.), sportivul sovietic **Anatol Dubinetski** a stabilit un nou record în categoria aeromodelelor echipate cu motor mecanic de 2,5 cmc, zbor liber. El a atins o viteză în linie dreaptă de 175,45 km/oră.

• Un senzațional record în categoria F 1 f, elicoptere cu motor de cauciuc, a fost stabilit de sportivul sovietic **P. Motekaitis.** Aparatul său, urmărit de un avion special, a urcat la altitudinea de 5 006 m.

• Cel mai bun timp realizat în cadrul concursului internațional de aeromodele de cameră (micromodele), desfășurat la sfirșitul anului trecut la Debrecen (Ungaria), aparține sportivului polonez **Edward Ciapala** — 33 min. 34 sec. Performanța a fost omologată de F.A.I. ca record mondial pentru săli de pînă la 30 m. înălțime. Recordul român în această categorie este de 31 min. 41 sec. și aparține lui Aurel Popa.

ACTIVITATE RODNICĂ LA RADIOCLUBUL DIN GALAȚI

Datorită muncii competente și bine orientate depusă de Comisia județeană de radioamatorism, cu sprijinul permanent al organelor locale de partid și de stat, radioclubul din Galați și-a cîștigat de-a lungul anilor un frumos și binemeritat prestigiu.

Aspect din timpul unei ore de curs la radioclubul din Galați

Lucrul acesta poate fi concretizat și în unele cifre elocvente. Astfel, în prezent, radioclubul numără peste 500 de membri cotizanți, iar cercurile de pregătire (radioamatorism și radiotehnică generală) sînt frecventate de peste 380 de cursanți. În rîndul acestora poți găsi tineri și vîrstnici, bărbați și femei, oameni de diverse profesii, animați de dorința de a cunoaște cît mai multe dintre tainele radioamatorismului și electronicii moderne. Mai adăugăm că la radioclub va avea loc în curînd un nou examen pentru obținerea autorizației de radioamator și pentru acordarea unei categorii superioare radioamatorilor de categoria a III-a. Menționăm de asemenea că, în prezent, trei membri ai radioclubului — Cicerone Iatan, Sever Diaconu și Mihai Dobrescu — au obținut titlul de maestru al sportului.

ESTE ASIGURATĂ BAZA TEHNICO-MATERIALĂ A MODELISMULUI?

Se știe că, pe lîngă pasiune și talent, modelistul are absolută nevoie, pentru a putea să lucreze, de anumite unelte și materiale. Aeromodelul, navomodelul ori rachetomodelul sînt aparate care reproduc, la scară redusă, caracteristicile unui avion, vapor sau rachete. Ori, asemenea construcții, adevărate bijuterii, lucrate cu îndemînare și măiestrie, nu pot fi construite decît cu unelte și materiale adecvate. Avînd în vedere rolul tot mai mare pe care trebuie să-l aibă modelismul în procesul de instruire tehnică și pregătire multilaterală a tineretului, se impune a se asigura permanent și o bază materială corespunzătoare.

La întrebările noastre: „Cum se realizează acest lucru; ce greutăți există în această direcție; cum ar putea fi ele înlăturate?", ne-au răspuns:

ION BOBOÇEL, secretar general al Federației române de modelism

Sînt unele lucruri fără de care nu se poate concepe activitatea modelistică. Dacă dispunem de ateliere fără scule și fără materiale de construcție nu am realizat nimic. De aceea, federația noastră a depus multe eforturi pentru ca modeliștii să poată găsi, cu ușurință, tot ceea ce au nevoie. La un moment dat se părea că acest lucru ne-a reușit. Astfel, cu cîțiva ani în urmă, la insistențele noastre, a fost deschis în Capitală primul magazin cu materiale pentru construcții modelistice, atît din producția indigenă cît și din import. Dar, în scurt timp, magazinul a fost transformat în unul pentru materialele necesare pescuitului sportiv, sarcina vînzării materialelor pentru modeliști fiind transferată unor secții de jucării din alte două magazine, tot din București. Trebuie să spunem, însă, că aprovizionarea acestor secții s-a făcut din ce în ce mai slab, în prezent nemaigăsindu-se aproape nimic. Faptul că materiale pentru modeliști se vînd numai în București a constituit și constituie o mare greutate pentru sportivii din alte localități, care trebuie să se deplaseze uneori sute de kilometri pentru cîteva baghete de brad. Consider că trebuie depuse eforturi pentru ca aceste materiale să se vîndă în toate orașele din țară, mai ales acolo unde există puternice centre modelistice. În această direcție organele comerciale trebuie să ne ajute mai concret, nu cum au făcut-o pînă acum. Nu știm, de pildă, de ce o serie de materiale de construcție sau truse de scule, produse de unele cooperative și alte unități ale industriei locale, avizate favorabil de comisia de omologare, nu au fost achiziționate de comerț. În ultimul timp, am încercat să asigurăm aprovizionarea modeliștilor și cu ajutorul unor asociații sportive de pe lîngă unele unități care pot produce astfel de materiale. De exemplu, asociația sportivă Voința din Reghin (str. Mihai Viteazul nr. 12, telefon 361) livrează la cerere, prin poștă, celor interesați baghete de toate dimensiunile, la un preț de cost convenabil. Rezolvarea acestei probleme e posbilă însă numai cu ajutorul comerțului și al industriei, care trebuie să conlucreze mai strîns cu noi, să înțeleagă că pentru pregătirea tineretului nimic nu este prea scump, că investițiile pe care le facem azi vor fi cu prisosință răsplătite mîine, cînd tinerii vor merge în producție în diferite sectoare ale economiei noastre naționale.

VICTOR MANOLACHE, profesor la Casa pionierilor din sectorul 1 al Capitalei, vicepreședinte al Federației române de modelism:

Baza materială destinată modelismului este insuficientă, am putea spune precară, atît în ceea ce privește continuarea și dezvoltarea activității de masă, cît și a celei de performanță. Este vorba în primul rînd de faptul că în domeniul modelismului de înaltă performanță se fac progrese atît de rapide, încît materiale care anul trecut erau bune, în acest an sînt depășite. Exemplu, în această privință, pot fi date motorașele „Super Tigre" care acum 2—3 ani reprezentau performanța maximă în acest domeniu, acum fiind cu mult întrecute de altele. Ca să nu mai vorbim de radiocomandă, unde aparatura este construită cu circuite integrate, iar aeromodeliștii noștri, cu mici excepții, dispun de stații cu totul rudimentare. Se știe că pentru modelismul de performanță unele materiale, ca lemnul de balsa și cauciucul natural, nu au înlocuitori, singura soluție rămînînd importul. De cîțiva ani, însă, comerțul nu ne-a mai ajutat și, în prezent, pe piață nu se mai găsesc deloc aceste materiale. Sîntem în situația ca secțiile de performanță, chiar dacă au fonduri, nu au ce cumpăra. În ceea ce privește activitatea de masă, unde se poate lucra și cu materiale indigene — baghete de brad, placaj de 1 și 2 mm, lemn de tei, adezivi etc. etc. — există o lipsă de înțelegere din partea unor factori care ar putea să-și aducă o contribuție substanțială. Ne referim la industria locală, cooperație, comerț etc. Soluția ar putea consta în crearea unui centru de producție pentru materialele necesare modelismului. Acest centru, sub directa îndrumare a factorilor responsabili, ar putea nu numai să satisfacă cerințele interne dar să și exporte astfel de produse. În acest sens, subliniem că noi dispunem de materie primă — materiale plastice, lemn de rezonanță, adezivi etc. — cum în puține țări din lume se găsesc.

ANANIA MOLDOVEANU, maestru emerit al sportului, antrenorul secției de aero-navomodelism de pe lîngă asociația sportivă Petrolul Cîmpina:

Modelismul are, într-adevăr, nevoie de o bază materială specifică, dar și de o organizare eficientă. Mă refer, în primul rînd, la faptul că această activitate nu este socotită muncă practică, că nu este introdusă ca element practic în școli. În acest fel, baza materială a modelismului ar intra în categoria materialelor didactice, iar asigurarea sa ar fi mult mai ușoară. Aș vrea să arăt că, pînă acum secția noastră nu a dus lipsă de materiale. Dealtfel, vreau să subliniez că asigurarea bazei materiale pentru construcțiile de aeromodele, navomodele etc. intră în preocupările de căpetenie ale antrenorului sau conducătorului de cerc. Noi construim din balsa numai ceea ce este absolut necesar, nu facem risipă. Trebuie să te ocupi, să te zbați!

În ceea ce privește activitatea de performanță, stăm foarte rău cu materialele. Nu avem motorașe adecvate nici pentru lotul național. Există un paradox: pionierii, care nu au activitate de mare performanță, dispun de stații de radiocomandă ultramoderne cu 8 și 10 canale, iar noi avem stații cu un singur canal. Cred că este și vina federației, care nu știe să dirijeze fondurile. Nici intervențiile la organele comerțului, ale industriei locale și cooperației nu sînt făcute cu suficientă convingere.

CRINGU POPA, maestru al sportului, inginer, antrenor la asociația sportivă „Avia" — București:

Vorbind despre baza materială a modelismului putem să spunem de la bun început că nu este asigurată. Pînă la ora actuală se pare că nu a existat o preocupare serioasă a industriei și a comerțului pentru producerea și desfacerea acestor produse. În ceea ce privește modelismul de performanță, ultimele realizări ale aeromodeliștilor, navomodeliștilor și rachetomodeliștilor noștri la diferite competiții interne și internaționale au dovedit că avem oameni bine pregătiți, cu experiență, dar insuficient dotați cu materiale la nivel mondial. Astăzi modelismul competițional nu mai este o simplă joacă, ci o confruntare a tehnicii celei mai avansate. Există o largă preocupare în rîndul modeliștilor din toată lumea de a perfecționa tehnica de concurs cu realizări care se folosesc și în alte domenii de activitate. Noi nu avem nici un loc în țară unde modeliștii să poată încerca și experimenta diferite inovații și invenții. Din această cauză — la nivel de performanță — noi am rămas în urma multor țări. Cred că pentru remedierea acestor lucruri ar trebui înregistrat și organizat corespunzător „Centrul experimental de modelism" care, pînă acum, nu a făcut mare lucru în această direcție. De asemenea, sînt sigur că și industria noastră ar fi în stare să producă materiale, la un preț de cost accesibil, cum ar fi motorașe de diferite capacități, de o calitate mult mai bună decît unele procurate din import. Acest lucru este valabil și pentru întreprinderile electronice, care ar putea să ne ajute în domeniul radiocomandei, avîndu-se în vedere larga sa aplicație și în alte sectoare de activitate.

STAN PINTECAN, șef de serviciu în Ministerul Comerțului Interior:

În cadrul articolelor destinate copiilor, noi am adus și pus în vînzare și o serie de materiale pentru construcțiile de aeromodele și navomodele. În ultimul timp acest lucru nu s-a mai putut face la nivelul cerințelor, din cauza unor greutăți obiective. Trebuie cunoscut că în momentul de față ponderea cea mai mare a acestor materiale o au cele procurate din import, lucru care se face cu destule dificultăți. Pe plan intern există un nomenclator destul de restrîns cu asemenea produse pentru modelism. Desigur, există o mulțime de unități ale industriei locale și cooperatiste care ar putea produce unele materiale, dar nu fac acest lucru. Producerea materialelor pentru aeromodeliști, navomodeliști etc. se află la periferia preocupărilor acestor unități. Este curios că cel mai important producător de astfel de materiale este AGROCOOP Ploiești, ca și cum acestea ar fi un subprodus agricol! Ar fi necesar — cred — ca această problemă să fie preluată de un organ central, care să meargă pe linia lărgirii nomenclatorului intern cu astfel de produse, să le diversifice și să le asigure continuitatea. Noi am ajutat pînă acum la aprovizionarea pieții cu materiale pentru modelism și vom contribui și în viitor la acest lucru. Dar pentru rezolvarea în întregime a acestei probleme este nevoie de ajutorul tuturor factorilor responsabili, datori să analizeze situația existentă și să găsească soluții.

Sintetizînd părerile interlocutorilor noștri, se pot trage următoarele concluzii:

— Baza materială a modelismului este în momentul de față insuficientă. Ea nu poate asigura dezvoltarea modelismului ca activitate tehnico-sportivă de masă și nici nevoile sportivilor de performanță.

— Problema asigurării bazei materiale a acestei activități nu a constituit o preocupare serioasă a factorilor competenți.

— Este necesar ca Federația română de modelism și alte organe interesate să studieze cu simț de răspundere, în cel mai scurt timp, această situație și să ia măsurile corespunzătoare.

— Ziarul nostru va urmări modul de rezolvare a acestei probleme, publicînd propuneri și sugestii menite să îmbunătățească situația actuală.

Anchetă realizată de I. HOABAN

POȘTA PAGINII • POȘTA PAGINII

FLORIAN KATSCHKA — DROBETA TR. SEVERIN. Pentru a deveni alergător de motocros, trebuie să aveți vîrsta de 18 ani și să posedați carnet de conducere moto. Eventual vă puteți adresa secțiilor de motociclism din asociațiile I.T.A. Tg. Jiu sau Poiana Cîmpina, unde tehnicienii respectivi vor constata dacă aveți aptitudini de motocrosist.

S. NĂSTASE — CERNAVODĂ. Iată pe scurt, cîteva date referitoare la elicopterele „MI" și „KA", despre care ne cereți relații. Aparatele de tip MI sînt proiectate de regretatul constructor sovietic Mihail Mill. Ele au fost realizate în mai multe variante: MI-1, cu două locuri, MI-4 — elicopter utilitar destinat regiunilor greu accesibile, MI-8 (sau V-8) — echipat cu două puternice motoare turbină, MI-10 — supranumit și macaraua zburătoare, folosit pe șantierele de construcții și, în sfîrșit, MI-12 — un uriaș elicopter-avion capabil să ridice pînă la 40 tone. Aparatele de tip MI dețin o serie de recorduri mondiale. Elicopterul KA-26 este proiectat și construit de Kamov, fiind un aparat universal, folosit în mai multe țări ale lumii.

COSTICĂ GIZA — CODĂEȘTI, VASLUI. Sînteți elev al liceului din Codăești și doriți să deveniți radioamator. La prima vedere problema ni s-a părut simplă și ne pregăteam să vă trimitem răspunsul: „Adresați-vă radioclubului județean". Am constatat însă că la Vaslui nu există încă radioclub. Motivul? În județ sînt prea puțini radioamatori. Și, adăugăm noi, sînt puțini pentru că, neexistînd radioclub, nu are cine să-i pregătească. Ne aflăm, deci, într-un cerc vicios. Ca urmare, supunem dorința dv. Consiliului județean pentru educație fizică și sport. Sîntem convinși că decizia acestui organ este așteptată de mulți tineri din județul Vaslui, dornici să cunoască și să practice radioamatorismul.

Rugăm pe iubitorii și practicanții sporturilor tehnico-aplicative, ca și pe colaboratorii noștri, să ne scrie pe adresa: Ziarul „Sportul", str. Vasile Conta 16, București 1, cu mențiunea „Rubrica sporturi tehnico-aplicative".

EMIL URSU — IAȘI. Este lăudabilă dorința dv. de a construi aparate de zburat. Vă sfătuim însă, ca deocamdată, să începeți cu aeromodelele. Majoritatea marilor constructori de avioane au construit mai întîi aeromodele, cu și fără motor. Apoi, au continuat.